

سج و ستین و آلف راجياً للثواب من الملك الوهاب لطف الله بنا و به فی الحال و المال،
نسخه اصل: کتابخانه چستریتی، دبلین ایرلند جنوبی، شماره ۴۴۰۰؛ خط: نسخ، بی ک، تا: قرن ۱۲؛ رکابه دار، دارای حواشی با نشان « منه » از تاریخ ۱۱۱۴ ق به عنوان این مجموعه یاد شده است؛ ۲ ص (۵۲-۵۳)، ۲۳ سطر [عکسی ف: ۴-۱۶۹]

۴. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۴۶۱۲/۶
آغاز: برابر؛ انجام: و هذا آخر ما تيسر جمعه بحمدالله ... بدوام التصديق.
بی ک، بی تا؛ کاغذ: فسقی، جلد: رویه کاغذ ابری مغزی قهوه ای، ۱۳ سطر، اندازه: ۱۷/۶×۱۱/۵سم [ف: ۷-۴۴۰]

● احکام ممازجات الكواكب / هیئت / عربی
ahkām-u mumāzjāt-il-kawākib

ناشناس و در عصر سلطان مراد عثمانی نوشته شده است.

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۲۳۲۰/۳

آغاز: توقیعات محرم الحرام سنه ۱۰۳۷ تریب الزهرة للمریخ و تسدیس عطارد؛ انجام: تمت هذه الاوراق المملخصه من کتاب التوقیم لسنة ستة و ثلاثین من ستة سبع و ثلاثین عربية من حساب الحیسوب الهیوی الفلکی محمد الطولونی والله اعلم
خط: مختلف، بی ک، بی تا؛ کاغذ: خانبلاغ، جلد: تیماج ساده، اندازه: ۲۹/۵×۲۰/۵سم [ف: ۱۰-۲۶۶]

● احکام من ادراك اضطراری المشر خاصة / فقه / عربی

ahkām mmmn adrak-a idtirāri-l maš'ar xāṣṣa
نراقی، مهدی بن ابی ذر، ۱۱۲۸ - ۱۲۰۹ قمری
narāqī, mahdī ebn-e abī-zar (1716 - 1795)
باید بخشی از یکی از آثار او باشد.

یزد؛ وزیری؛ شماره نسخه: ۲۱۵۵/۳

آغاز: بسم الله الحمد لله رب المسجد الحرام و الرکن و المقام
خط: نسخ، بی ک، بی تا؛ واقف: شیخ مهدی طاهری؛ کاغذ: اصفهانی ترمه، جلد: تیماج تریاکی، ۱۴ گ (۷۶-۸۹)، اندازه: ۲۱/۵×۲۱/۵سم [ف: ۴-۱۱۸۳]

● احکام منازل القمر / هیئت / فارسی

ahkām-u manāzil-il qamar
ترجمه شده از قول هرمس و مقابله آن با کتاب دیگر وی به نام «مصحف ماه» و افزودن آنچه لازم بوده است.
تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۶۴۶۹/۶
آغاز: این حکما اسرطاس (کذا) در کتاب خود یاد کرده است

● الاحکام الملخصه فی حکم ماء الحمصة / فقه / عربی
ahkām-ul mulaxxaṣa fi ḥukm-i mā'il ḥimmaṣa

شرنبلالی، حسن بن عمار، - ۱۰۶۹ قمری
šerenbalālī, hasan ebn-e 'ammār (- 1659)

تاریخ تألیف: ۱۰۵۹ ق

در زمان مؤلف اطبا روشی را برای درمان زخمها ابداع نمودند که طبق آن حمصه (نخود) را بعد از «کی» کردن زخم روی آن گذاشته و پانسمان می کردند بعد از آن آبهایی از زخم از اطراف نخود ترشح می کرد. مؤلف در این رساله از پاک یا نجس بودن آن آب بحث نموده است.

کتاب دیگری در همین موضوع به نام «المقاصد المحمصة فی بیان کی الحمصة» تألیف عبدالغنی نابلسی (-۱۱۴۳ق) نگاشته شده که نسخه ای از آن در کتابخانه اوقاف بغداد موجود است.

آغاز: الحمد لله الذي شرع لنا ديناً قيماً غير ذي عوج و كلفنا بما لم يجعل علينا فيه من حرج و الصلوة ... و بعد فيقول العبد المضطر ... هذه نبذة يسيرة لحادثة شهيرة سميتها احكام الملخصه في حكم ماء الحمصة جمعتها إجابة لمطالبها اعطاه الله تعالى من فضله ما يؤمله من اعزال المطالب و اكملها و استفت بالله مستمداً من جلايل آلائه و منته و قد ورد سؤال عن صفة من الطب استبطنها بعض الحزاق في حرفته وفيه ان توضع الحمصة في محل من الجسد بعد كي محلها اي مقدرة فيه لاذهاب ما هو مضر باخراج شئ لا يسيل بقوته بل تحصل رشح يظهر على نحو ورقة توضع على الحمصة او خرقة لاملأته بحيث لو ترك الموضع المذكور لم يبق لمحل المحمصة انتاخ و يذهب بجملة فهل هذا الرشح القاصر عن سيلانه عن المحل بقوته ينقض وضوء صاحبه ويكون مبطلاً لطهارته

[فهرس المخطوطات العربية في مكتبة الاوقاف العامة ف بغداد، عبدالله الجبوري، جزء اول ص ۵۴۸-۱/۲۳۵۶؛ مجامع مخطوطات الطب و الصيدلة و البيطرة في مكتبة المتحف العراقي، اسامة ناصر نقشبندی ص ۱۱ با عنوان «الابحاث الملخصه في حكم كي الحمصة؛ الطب و الصيدلية ص ۱۲]

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۵۶۳

آغاز: برابر؛ انجام: كل صاحب عذر اذا ... نزوله بدواء و غيره خرج عن كونه صاحب عذر بخلاف الحايضة
خط: نسخ، کاتب = مؤلف، تا: ۱۰۵۹ ق؛ در اول نسخه يك صفحه در مورد ابوالحسن القدوري آمده است؛ جلد: گالینگور، سبز، ۶ گ، ۱۳ سطر، اندازه: ۲۰×۱۴سم [ف: ۳۷-۵۷]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۸۸۶/۵۶

صفحه اول این رساله موجود است و آغاز آن با نسخه شماره ۱۳۵۶۳ مجلس برابر است؛ بی ک، تا: قرن ۱۱؛ جلد: مقوا عطف تیماج، ۱ گ (۱۵۸ پ) [ف: ۳۷-۴۷۸]

۳. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۳۸۳/۲ عکسی

آغاز: برابر؛ انجام: و يبضها مؤلفها في شهر ذي الحجة الحرام سنة